

عنوان مقاله:

اثر پرمنگنات پتاسیم، واکس و بسته بندی بر کیفیت و طول دوره انباری میوه موز

محل انتشار:

مجله تحقیقات مهندسی صنایع غذایی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مجید قرآن خوان - کارشناس ارشد سازمان جهاد کشاورزی استان هرمزگان

ایران محمدپور - عضو هیات علمی بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان

مهدی مدندوست - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی جهرم

محمود دژم - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی جهرم

خلاصه مقاله:

موز جزء میوه‌های فرازگرا است و کنترل فرایندهای مربوط به رسیدن آن در کاهش ضایعات این میوه موثر است. در این آزمایش تاثیر تیمارهای آماده سازی و بسته بندی شامل: کیسه پلاستیکی، واکس خوراکی + کیسه پلاستیکی، کیسه پلاستیکی + پرمنگنات پتاسیم (دو یا چهار گرم به ازای هر کیلوگرم میوه)، واکس + کیسه پلاستیکی + پرمنگنات پتاسیم در مدت پنج هفته انبارداری در سردخانه (۱۴ درجه سلسیوس) بر کیفیت و خصوصیات میوه موز رقم کاوندیش بررسی شد. در فواصل زمانی ۸، ۱۶، ۲۴، ۳۲، و ۴۰ روز پس از انبارکردن نمونه برداری و شاخص های رسیدگی میوه شامل: سفتی گوشت، مواد جامد انحلال پذیر، pH آب میوه، کل کربوهیدرات ها، تانن، میزان ترکیبات فنلی کل، و قندهای پنتوز اندازه گیری شد. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار (هر تکرار شامل ۴ میوه) و مقایسه میانگین ها با آزمون دانکن انجام شد. نتایج نشان می دهد که تغییرات در رسیدن میوه های شاهد نگهداری شده در هوای آزاد شامل: افزایش در میزان مواد جامد انحلال پذیر و قند های پنتوز، کاهش در pH آبمیوه، سفتی گوشت، درصد گسی، و میزان ترکیبات فنلی معنی داری است. کاربرد تیمارهای واکس + کیسه پلاستیکی و واکس + کیسه پلاستیکی + پرمنگنات پتاسیم به طور معنی داری موجب کند شدن فرایند رسیدن می شود. تیمارهای واکس + کیسه پلاستیکی + چهار گرم پرمنگنات پتاسیم بیشترین تاثیر را در جلوگیری از افزایش میزان مواد جامد انحلال پذیر، قند های پنتوز و کاهش pH آبمیوه، سفتی گوشت، درصد گسی و میزان ترکیبات فنلی دارند. همچنین تیمار پرمنگنات پتاسیم + کیسه پلاستیکی و واکس با جلوگیری از تاثیر اتیلن، سبب تاخیر در رسیدگی میوه های موز می شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1589396>

